

vet indlede tiltrædelsesforhandlinger med Tyrkiet.

Den 6. oktober kom Kommissionens rapport med en anbefaling af, at man starter optagelsesforhandlingerne. Det Europæiske Råd afholdes så den 17. december, den 13. december er der et forberedende udenrigsministermøde, og forud for disse to møder fremlægger regeringen i overensstemmelse med almindelig praksis sin holdning i Folketingets Europaudvalg, hvor der allerede er forudset møde den 10. december.

En folkeafstemning forud for disse møder, som må være meningen med forslaget, lader sig simpelt hen ikke gøre af tekniske grunde. Vi kan ikke nå at afholde folkeafstemning inden den 10. december. Her må det repræsentative demokrati tage sit ansvar, sådan som det repræsentative demokrati gjorde i 1999 og 2002.

Lad mig for en ordens skyld komme med tre væsentlige tilføjelser. For det første: Vi ved faktisk ikke, hvordan forhandlingerne i givet fald ender. Der bliver tale om en meget lang forhandlingsproces, hvor Tyrkiet skal opfylde en lang række krav, og derfor skal det med Kommissionens ord være en proces med åben ende – open-ended – hvis resultat ikke er givet på forhånd, dvs. uden garanti for, at det ender med medlemskab.

For det andet: Vi ved ikke, hvordan forhandlingsresultaterne bliver på de enkelte områder. Der vil utvivlsomt være behov for lange overgangsordninger på vigtige områder, og ikke mindst i det vigtige spørgsmål om arbejdskraftens frie bevægelighed kan der meget vel blive tale om langvarige eller endog permanente ordninger.

Endelig for det tredje: Forhandlingsresultatet skal under alle omstændigheder ved en eventuel ratifikation om mange år vurderes af parlamenterne i alle EU's medlemslande, herunder det danske Folketing.

Kl. 15.20

Charlotte Antonsen (V):

Venstre kan ikke støtte forslaget om at gennemføre en vejledende folkeafstemning om, hvorvidt den danske regering skal modvirke, at Tyrkiet optages som medlem af EU.

Som det lige er nævnt af udenrigsministeren, blev Tyrkiet kandidatland allerede i 1999. På topmødet i Helsinki gik daværende statsminister Poul Nyrup Rasmussen sammen med de øvrige EU-landes regeringsledere ind for at give Tyrkiet kandidatstatus. Kandidatstatus betyder,

at Tyrkiet kan optages i EU en dag. Tyrkiet skal imidlertid først opfylde de såkaldte Københavnskriterier om demokrati, menneskerettigheder og markedsøkonomi.

Kommissionen offentliggjorde i oktober i år en rapport, der beskriver den økonomiske og politiske situation i Tyrkiet. Rapporten viste, at der var klare fremskridt i Tyrkiet med hensyn til menneskerettigheder og demokrati. Kommissionens rapport om Tyrkiet konkluderede, at Tyrkiet opfylder betingelserne.

Tyrkiets indledning af forhandlingerne om optagelse i EU skal så efterfølgende op på Det Europæiske Råds møde den 17. december i år. Det ser i øjeblikket ud til, at der her vil blive givet grønt lys for start af optagelsesforhandlingerne.

Det er vigtigt at fastslå, at en eventuel indledning af forhandlingerne om optagelse af Tyrkiet ikke er ensbetydende med, at Tyrkiet står lige over for en optagelse i EU. Man kan måske endda sige tværtimod.

Alt tyder på, at der bliver tale om meget lange optagelsesforhandlinger, realistisk set måske op til 15-20 år. Tilmed lægges der i Europa-Kommissionens rapport op til, at lange overgangsordninger på en række områder er realistiske. Der peges på som noget helt nyt, at det for Tyrkiets vedkommende vil komme på tale at indføre permanente overgangsordninger i forhold til borgernes fri bevægelighed. I den lange proces, der ligger foran os, kan det endda ske, at udviklingen i Tyrkiet pludselig rykker baglæns. I den situation kan man afbryde optagelsesforhandlingerne.

Det ligger således ikke på den flade hånd for Tyrkiet at blive medlem af EU. En lang og vanskelig proces ligger foran os, og det vil under alle omstændigheder være et helt andet Tyrkiet end det, vi kender i dag, der en dag kan blive medlem af EU.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

På Ritzaus Bureau kunne man i et telegram i går læse, at de fra Cyprens side er meget skeptiske over for tyrkisk medlemskab af EU, specielt i den situation, hvor Tyrkiet ikke vil eller ikke har anerkendt øens græsk-cypriotiske regering.

I den forbindelse vil jeg godt spørge Venstres ordfører: Mener Venstre ikke, at det må være en forudsætning for et eventuelt tyrkisk medlemskab af EU, at de skal anerkende den græsk-cy-